

straffeattesten. Skal det være arbejdsgiveren? For så kan det jo være, at de onde arbejdsgivere, som fru Anne Baastrup næsten insinuerer vi har, simpelt hen siger, at det skal være alt. Eller skal det være den, der udsteder straffeattesten, der skal bestemme, hvad der er væsentlige hensyn?

Det er umiddelbart lidt svært at se, hvem der skal være dommer i de her sager, og risikerer vi måske ikke med de rigtige intentioner at få noget, som giver et forkert resultat?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har vi i bemærkningerne henvist til lov om helbredsoplysninger. Dengang det lovforslag gik igennem, var der nogle voldsomme debatter, og jeg husker det, som at Venstre og De Konservative stemte imod. Det er så den måde, vi har tænkt på.

Det her er et beslutningsforslag, og jeg har stor respekt for Justitsministeriets meget lysende velbegavede jurister, og de kan godt finde nogle metoder til, hvordan det her beslutningsforslag kan omformes til lovgivning, så der kommer nogle klare regler. For det, der har været det gennemgående træk i de ordførertaler, der har været her i løbet i den sidste times tid, har været jamenspillet. Hele tiden bliver der sagt: Jamen det kan ikke lade sig gøre, jamen det kan ikke lade sig gøre. Og så har man fundet fem tusinde småbitte hår i suppen i stedet for at prøve at tænke på, hvordan vi får fat i de her unge, som har lavet én fejl og ikke kan få arbejde som flaskedrenge. Hvordan vil hr. Karsten Nonbo løse det problem?

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Det har jeg fortalt i min ordførertale, men jeg vil gerne gentage det. Det er et spørgsmål om, at man, hvis man skal videre med tilværelsen, gør op med fortiden; at man er ærlig over for sig selv og over for sine omgivelser, og at man også har sine forældre og andet netværk, der kan hjælpe en. Man kunne jo eventuelt skrive, når man ansøger, at her har jeg en straffeattest med den lille plet, der skete det og det den dag. Så vil arbejdsgiveren i langt, langt de fleste tilfælde sige: Godt, så arbejder vi ud fra det.

Det er alt andet lige sådan – så kan man sige desværre eller ej – at de, der møder op om morgenen, de, der kommer hver eneste dag, har et stort fortrin. Og det er da klart, at står man med forskellige ansøgere og skal bruge en, så tager

man altid det bedste af det bedste. Det ville jo være at stikke folk blå i øjnene at lade dem tro, at man ikke også tager hensyn til straffeattesten, det medgiver jeg da. Men det er jo endnu et incitament til at holde den ren. Det kan ikke nytte noget, at vi står her med et beslutningsforslag, der siger: Du kan gøre, hvad du vil, og så skal vi nok få slettet dine pletter bagefter.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er skuffet. Hr. Karsten Nonbo ved eller burde vide, at den gruppe unge, der er ude i kriminalitet, deres familier og deres netværk er meget skrøbelige, og det er ikke dem, der kender nogen, som kender en, der engang har været forbi en læreplads. Det er mennesker, som i forvejen er marginaliseret via deres opvækst, og som har meget, meget svært ved at forstå den måde, man skal opføre sig på i samfundet i dag. Det er den gruppe, jeg godt vil prøve at se om vi dog for søren ikke kan lade være med hele tiden at lægge store sten i vejen for.

Det her går ikke ud på, at jeg vil fjerne straffeattestbegrebet, men det går ud på at fjerne risikoen for, at man ikke får en chance som flaske-dreng, at man ikke får en chance for at få en læreplads på en større virksomhed. Det er det, jeg gerne vil sikre, så disse unge ikke bare tabes. Men jeg kan forstå, at hr. Karsten Nonbo ikke vil være med. O.k., så tager vi diskussionerne rundtomkring i landet om, hvad det er vigtigt for de unge at tænke på for at undgå kriminalitet.

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg synes aldrig helt, at vi fik et svar på, hvorvidt fru Anne Baastrup mener, at der kan ligge en præventiv effekt i de her straffeattester. Hvis man følger op på SF's forslag, hvor de stort set ikke skal være tilgængelige – i hvert fald ikke det, der står i dem – så ryger den præventive virkning også. Kunne der ikke godt være en pointe i det?

Fru Anne Baastrup udtrykker jo selv, at det her er en meget lille gruppe af personer, en meget marginaliseret gruppe, som man i forvejen ofrer store ressourcer på i det sociale system, også for bl.a. at bringe dem i arbejde, uagtet at de har pletter på straffeattesterne. Der mener jeg, at de danske virksomheder rent faktisk er gået ind og har taget et meget stort socialt an-